

Oude en Nieuwehorne zondag 14 02 2016 – 1^e zondag van de veertig dagen
Thema “Op weg naar Pasen”

Orgelspel en voor de dienst inzingen projectlied

Projectlied - Liedboek 290 (Licht van Pasen)

Welkom en mededelingen

Liturgische bloemschikking

Liedboek 107 1 en 9 (Gods goedheid houdt ons staande)

Stiltegebed, bemoediging en groet

Liedboek 536 1 en 2 (Alles wat over ons geschreven is)

Gedicht “Stilte” (*Guillaume van der Graft*)

Liedboek 536 3 en 4 (Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid)

Gebed op de drempel

Kindernevendienst project “Stap voor stap” - De wegwijzer.

Projectlied - Liedboek 290 (Licht van Pasen)

Kinderen naar hun eigen ruimte

Lezing Lucas 4, 1 - 13

Liedboek 539 alle 5 (Jezus, diep in de woestijn)

Verkondiging

Mediatief orgelspel

Liedboek 834 alle 3 (Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht)

Voorbeden

Inzameling gaven

Liedboek 657 1 en 4 (Zolang wij ademhalen)

Heenzending en zegenbede Amen 3x

Ik zocht haar op voor een kennismaking.

Een jonge vrouw, Astrid heette ze en pittig was ze.

Waarom kom je eigenlijk bij mij, was het eerste wat ze vroeg?

Ik legde het haar uit en mocht daarop wel binnen komen.

Even later zaten we aan een kopje thee.

Na de koetjes en de kalfjes te hebben uitgewisseld kwamen we op het geloof.

We hadden een fijn gesprek, al vond Astrid het allemaal best heel spannend.

Ja zei ze, het gaat nu allemaal zoals het gaat.

Toen ik nog thuis woonde bad en dankte ik altijd voor het eten.

En 's avonds bad ik als ik op bed lag voor het slapengaan.

Maar nu is het alles verwaterd en doe ik er weinig, zeg maar, ik doe er niets meer aan.

Het leven is leuk, het lacht me toe.

Ik zou ook niet weten hoe ik al dat andere moet invullen.

Bidden? Ja ik weet er van, maar doe het niet.

Naar de kerk? Ja ik weet er van, maar doe dat ook niet.

Bijbel? Ja die heb ik een keer gekregen, ligt hier wel ergens in een doos.

Nee, ik heb mijn werk, mijn volleybal en geniet van al de dingen om mij heen.

Op zaterdagavond heerlijk stappen met mijn vrienden en vriendinnen.

Ik draai er niet om heen en zeg het je eerlijk, ik sta niet zo stil meer bij God.

Na mijn bezoek aan Astrid was zij bij mij wat uit zicht geraakt.

Tot, ik een half jaar later een telefoontje kreeg.

Astrid was opgenomen in het ziekenhuis met een acute blindedarm ontsteking.

Ik de volgende dag naar haar toe, en stapte door de deur haar kamer binnen.

Toen ze me zag binnenkomen brak ze, de tranen stroomde over haar wangen.

Stotterend en snotterend sprak ze me aan en zei dat het haar allemaal speet.

Wat spijt jou dan vroeg ik haar?

Wel zei ze, ik lig alsmaar te denken en te piekeren en schaam mij zo diep.

Toen ik gezond was leefde ik het leven, alles was prachtig, alles was fantastisch.

Ik dacht geen moment, zelfs geen tel aan God.

En zeker niet om God voor al dat moois te bedanken.

Nu lig ik hier en heb ik God zo nodig, omdat ik weet dat ik het alleen niet kan.

God zal wel diep teleurgesteld in mij zijn!

En jij bent hier ook nog voor mij, ik heb dit allemaal niet verdient.

Ook nu hadden we een goed gesprek en hebben we samen gebeden.

Je viert het leven, de wereld lacht je toe.....totdat.... ja totdat!

Je doet wat je doet, je doet ook wat je misschien niet moet doen.

We zijn vandaag volgens de kerkelijk kalender aangekomen in de veertigdagentijd.

De tijd van vasten is aangebroken.

Een bijzondere periode voor hen die daar bewust bij stil willen staan.

Binnen het protestantisme kennen we niet echt een traditie van vasten.

Wel wordt er wel individueel gevast in deze veertig dagen.

Vasten doe je met als doel om innerlijk ruimte te scheppen.

Bewuste bezinning voor de wezenlijke vragen van het leven.

Het is tevens een schiften en scheiden van de ballast en bagage op je levensweg.

Dus moet je keuzes maken, blijf je iets koesteren of neem je afstand, laat je het los.

Vasten betekent het geheel of gedeeltelijk onthouden van eten en drank.

Jezelf losmaken van bepaalde begeerten, bepaalde overdadigheden.

Een tweestrijd tussen het goede en het minder goede dat ons leven tekent.

Die we al terugvinden bij het lezen van het scheppingsverhaal.

En al nemen we de namen van duivel en satan niet zoveel meer in de mond, toch hebben wij daar als moderne mensen best wel een beeld bij.

We weten immers van donkere gedachten die ook bij ons kunnen opkomen.

Jezus neemt afstand van het dagelijkse leven.

Hij gaat voor 40 dagen zwerfend de woestijn in.

Hij kiest voor een broodnodige periode van bezinning, ver van de mensen.

Op zoek naar zichzelf en naar de kern van waar het ook voor hem alles om draait.

Het zijn lange dagen van meditatie en concentratie.

Dat is hard werken en daar krijg je honger van, het put je uit.

Als Hij dan verzwakt raakt, sluipt de beproever naderbij.

Die verleidende stem klinkt die een geheel andere kant van het leven belicht.

Voor velen van ons is dat de schaduwkant van het leven.

De stem die van je vraagt om dingen te doen waarvan je weet dat het niet goed is.

Menselijk gezien wordt er aan Jezus getrokken en geduwd.

Uitdagend worden dan de woorden door de stem uitgesproken.

‘Kom maar op, bewijs mij dat vertrouwen in God nu maar.’

Wat zouden wij doen als we zo werden geconfronteerd?

Een knieval voor het kwade of blijf je trouw aan het goede?
 Natuurlijk het is helemaal niet erg als je de dingen van verschillende kanten belicht.
 Het kan je helpen om deze wat beter te onderscheiden.
 Dat hoort immers bij het leven, jouw leven.
 Het gaat bij ons immers zo vaak om het maken van keuzes.
 En juist daarover verkeren wij mensen altijd in soort van tweestrijd.
 Een tweestrijd die de dingen door elkaar gooit en er een puinhoop van maakt.
 Die je gedachten op zijn kop zet, zodat je niet meer ziet wat goed of kwaad is.
 Die tweedracht zaait, je onderscheidingsvermogen vertroebeld.
 Met als doel dat je niet goed meer weet wat je nu nog moet denken en geloven.
 Je kunt er van wakker liggen.
 We zullen moeten erkennen dat we allemaal weet van die ervaring hebben.
 De ene keer wat sterker, de andere keer wat minder.

De stem klinkt... 'bewijs dat vertrouwen in God nu maar.'
 Maar luister nu eens, wat is er mis met deze woorden?
 Je maakt immers allemaal wel eens iets ingrijpends mee.
 En misschien vraag je je dan door het gebeuren af 'is dit nu het leven'?
 Dat gezegd zijnde is heel begrijpelijk want waar is die arm om mij heen.
 Die houvast waar altijd zo bemoedigend over gesproken word?
 En zo ja. als dat er is, wie of wat mag die houvast dan wel voor mij zijn?
 Is dat God, of mag ik het alleen van de mensen verwachten?
 De stem in je hoofd die zegt 'kijk zie je wel nu komt het op vertrouwen aan'.
 Zo wordt er ook aan ons geduwd en getrokken.

Middenin deze tweestrijd treffen we Jezus aan in het verhaal.
 Op een eenzame plaats na een lange tijd van vasten en gebed.
 Daar waar de Geest Hem had gebracht in de woestijn voor de grote test.
 De test om te bewijzen wie ook bij Jezus het meest aan het hart ligt.
 Maar dan klinkt een listige stem door de stilte... 'als u de zoon van God bent?'
 En dan volgen er drie uitdagingen.
 Als 1e begint het bij het 'beveel die steen te veranderen in brood'.
 De 2e 'als je voor mij knielt is alles op deze wereld van jou'.
 En de 3e, 'spring van het dak van de tempel, wat kan jou gebeuren?'

Het is op die drie punten dat de beproever Jezus probeert te verleiden.
 Er is dus niet alleen behoefte aan vulling voor de maag, maar er is ook naar macht.
 Het is het moment waarop we in de verleiding worden gebracht om een keuze te maken.
 Doe, en leef ik Gods Woord, of kan ik God voor mijn karretje spannen?
 Als dat laatste bij ons het geval is dan ben je je aan het overgeven aan een grenzeloze
 zelfoverschatting, aan machtsdenken, ja zelfs aan een partijdige god.
 Geen God die partij trekt voor de armen, voor de verdrukten, de weduwen en wezen,
 maar een god die mijn persoonlijke belangen moet waarborgen.
 Die mijn eigen positie, mijn status moet veiligstellen.
 Als we dat menen, dan wordt Gods naam wel heel lichtvaardig gebruikt.
 De naam wordt aangewend voor zaken waar God helemaal niets mee te maken wil hebben.
 Zoals oorlogen beginnen en stellen dat je zult winnen.
 Omdat jij vindt dat jij de grootste militaire macht hebt hier op aarde.
 Of omdat jij vindt dat jij de enige ware religie voorstaat.

Daarbij de overwinning menen toe te schrijven aan het feit dat God aan jouw kant staat. Of, negatief gesteld, God verantwoordelijk houden voor al het leed in de wereld. Menselijk leed in haar brede context, of het persoonlijke leed wat jou is overkomen.

Jezus zocht de woestijn op om zichzelf te vinden.

Hij had geen keuze, Hij wist wat er komen zou, deed daarmee wat Hij moest doen.

Ieder mens raakt figuurlijk de kans om in een woestijn terecht te komen.

De woestijn van het leven.

En dat betekent meer dan alleen een eindeloze kale zandvlakte.

Het is tevens de plaats voor rust, bezinning, bewustzijn, voor inkeer.

Het is een plek waar je tot je innerlijke ik kan komen.

Waar je mag terugkeren in jezelf.

Een plek die je helpt te zoeken naar de kern van je bestaan.

Door eens anders in het leven te gaan staan.

Doorbreek eens je gewoontes en de dagelijkse patronen.

Neem eens meer de tijd om God te vinden.

De tijd en de wil ligt in jouw eigen handen.

Jij bent die je bent en jij kunt en mag je eigen weg volgen in het leven.

Ik weet het, het leven hangt van beproeving en testen aan elkaar.

Van jongs af aan worden we al voor keuzes geplaatst.

‘De stem’ maakt wel degelijk deel uit van ons leven.

Elke nieuwe dag is er de kans voor een ontmoeting met ‘de stem’.

Dat is dan gezegd, maar waarom zou je het zelf gaan opzoeken.

Je weet toch best wel waar jouw grenzen liggen van wat je zelf wilt.

Breng jezelf niet onnodig in situaties, je hoeft jezelf niet te bewijzen.

Denk ook niet: het moet toch allemaal kunnen want God bewaart me wel.

Misschien is er zelfs het gevoel dat het God helemaal niets doet.

Zich helemaal niet om ons bekommert wat wij hier beleven en doormaken.

Maar ‘juist’ dan als wij ons zo alleen voelen.

Denk even terug aan Astrid in het begin van mijn verhaal.

Als wij het gevoel hebben te hebben gefaald, God tekort hebben gedaan.

Weet dan van de belofte door God zelf uitgesproken.

Jahweh, ik ben die ik ben, aanwezig ben ik, ik ben er ook voor jou.

Heb vertrouwen dat je een door God gewild mens bent.

Heb vertrouwen dat God je zo graag vast wil houden.

God hoopt alleen dat jij dat van jouw kant ook wilt, dat het vasthouden wederzijds is.

Herken in de boodschap van vandaag, de vrijheid en de moed om te leven.

Laat je niet inpakken, laat je niet kisten.

Jezus, Hij was voor de duvel niet bang, mag Hij ons tot voorbeeld zijn?

We zijn onderweg naar Pasen.

Sta op met open biddende handen en ontvang zijn zegen. Amen.